

Ποιὸς μὲ καταδιώκει; (Λαμπρόπουλος Βαρνάβας Άρχιμανδρίτης)

[Ορθοδοξία](#) και [Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία](#) και [Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Ρώτησαν πρόσφατα γνωστό ήλικιωμένο ήθοποιό, ἃν ἔνιωσε ποτέ στήν ζωή του ίδιαίτερες ἐνοχές. Καί αὐτός – ἔξομολογούμενος δημόσια – ἀπάντησε:

- Εἶχα κλέψει κάτι ἀσήμαντο στήν διάρκεια τῆς Κατοχῆς. Καταλόγισαν τήν κλοπή σέ ἔναν ἄνθρωπο μειωμένης νοημοσύνης καί τοῦ ἔδωσαν δυό χαστούκια. Δέν εἴπα ὅτι τό ἔκανα ἐγώ. Φοβήθηκα... Αύτό μέ κυνηγάει σέ ὅλη μου τήν ζωή...

* * *

Τήν Μεγάλη Ἐβδομάδα προσκυνοῦμε τά Πάθη τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὁ Χριστός

- δέν δέχθηκε μόνο δύο χαστούκια, χωρίς νά φταίει. Δέχθηκε «ἐμπτυσμούς, ραπίσματα, κολαφίσματα, ὕβρεις, γέλωτας, πορφυρᾶν χλαῖναν, κάλαμον, σπόγγον, ὅξις, ἥλους, λόγχην καί πρό πάντων τόν Σταυρόν καί τόν θάνατον»!
- δέν ἦταν ἀπλῶς ἔνας ἄνθρωπος, καί μάλιστα ... μειωμένης νοημοσύνης. Ἡταν ἡ ἔνσαρκη Σοφία τοῦ Θεοῦ. Ἡταν τέλειος Θεός, ὁ Ὄποιος «ώς πρόβατον ἐπί σφαγήν ἤχθη»! Ἡξερε ὅμως ποῦ πηγαίνει! Καί ἥξερε γιατί πηγαίνει νά σταυρωθῇ!
- δέν δέχθηκε τήν τρομερή ἀδικία τοῦ Σταυροῦ ἀκούσια καί χωρίς νά τό περιμένει. Οὕτε - πολύ περισσότερο - τήν δέχθηκε σάν ... ἀγγαρεία. Ἡλθε στόν Σταυρό ἔκούσια! Ὁχι ἐπειδή δέν μποροῦσε νά Τόν ἀποφύγει! Ὁ ἴδιος διάλεξε νά πιῇ τό Ποτήρι τοῦ Πάθους μέχρι τήν τελευταία σταγόνα, γιά νά ὑπακούσει στό θέλημα τοῦ Πατέρα Του.
- δέν «έβάστασε» τό βάρος μόνο ...μιᾶς μικροκλοπῆς. Ἐσήκωσε τό βάρος τῶν ἀμαρτιῶν ὅλου τοῦ κόσμου. Εἶναι «ὁ αἴρων τάς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου»!
- δέν τά ὑπέφερε ὅλα αὐτά, γιά νά μᾶς γεμίσει ... ἐνοχές, πού θά μᾶς κυνηγᾶνε σέ ὅλη μας τήν ζωή! Ἰσα-ΐσα μέ τό Τίμιο Αἷμα Του μᾶς ἔξαγόρασε ἀπό τήν «κατάρα

τοῦ Νόμου» καί μᾶς χάρισε τήν ἐλευθερία τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ! Τό μόνο πού μᾶς «καταδιώκει» σέ δλη μας τήν ζωή εῖναι τό Μέγα Ἐλεός Του· τό Ἐλεός Του καί ἡ Εὐσπαλγχνία Του, πού πηγάζουν ἀπό τόν Τίμιο Σταυρό Του!

* * *

Αύτή ὅμως ἡ «καταδίωξη» δέν καταργεῖ τήν ἐλευθερία μας. Ό Σταυρός τοῦ Χριστοῦ δέν μᾶς σώζει ... μαγικά. Δέν μᾶς σώζει χωρίς ἔμεῖς νά τό θέλουμε!

Δύο ἦταν οἱ ληστές, πού σταυρώθηκαν μαζί μέ τόν Χριστό. Καί οἱ δυό «καταδιώχθηκαν» ἀπό τό Ἐλεος τοῦ Χριστοῦ. Καί τούς δυό τούς «κυνήγησε» ἡ Ἐσταυρωμένη Ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ!

Μόνον ὁ ἔνας ὅμως σώθηκε. Μόνον ὁ ἔνας θέλησε νά σωθῇ. Διότι:

- ἀναγνώρισε στό πρόσωπο τοῦ Σταυρωμένου Χριστοῦ, ὅχι κάποιον κατάδικο, ἀλλά τόν Κύριο τῆς Δόξης·
- κατηγόρησε τόν ἔαυτό του ὅτι δίκαια τιμωρήθηκε καί ὅτι πράγματι τοῦ ἄξιζε τέτοια ποινή·
- ἔξομολογήθηκε, ἔτσι, μέ «τέλεια» ἔξομολόγηση τήν ἀμαρτία του (ὅπως παρατηρεῖ ὁ ἄγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος)· καί
- ζήτησε μέ ταπείνωση τό ἔλεος τοῦ Χριστοῦ μέ τήν κραυγή «Μνήσθητί μου, Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ Σου!».

* * *

Μακάριος εῖναι, ὅποιος δέχεται ἐλεύθερα, ὁ Σταυρός τοῦ Χριστοῦ νά τόν ...«καταδιώκει» σέ δλη του τήν ζωή, καί ἀνταποκρίνεται σ' αύτή τήν «καταδίωξη» μέ σωστή μετάνοια, τέλεια ἔξομολόγηση καί συνεχῆ ἐκζήτηση τοῦ Ἐλέους τοῦ Θεοῦ.

Πηγή: agiazoni.gr